

RAAD VAN TUCHT AMSTERDAM - JT 2010-40

Een registeraccountant die als bindend adviseur aandelen waardeert in een conflict treedt niet op als openbaar accountant.

Een registeraccountant waardeert het aandelenpakket van de financieel directeur van een onderneming in confectiekleding. Aanleiding is het vertrek van de financieel directeur na een conflict met de andere aandeelhouders. De accountant maakt bij de waardering enkele rekenfouten.

De financieel directeur dient een klacht in bij de Raad van Tucht Amsterdam. De accountant zou bij de uitvoering van zijn werkzaamheden een gebrek aan integriteit, objectiviteit en deskundigheid aan de dag hebben gelegd.

De Raad van Tucht zegt dat de accountant gezien de aard van de werkzaamheden is opgetreden als bindend adviseur en niet als openbaar accountant in de zin van de Verordening Gedragscode. Daarom kan volgens de raad in het midden blijven of de accountant verbonden is aan een accountantspraktijk die assurance- of daaraan verwante opdrachten uitvoert.

In de ogen van de raad getuigen de gemaakte rekenfouten niet van de zorgvuldigheid die je van een registeraccountant kan verlangen. Maar uiteindelijk heeft geen van de partijen daardoor schade

Annotatie bij JT 2010-40

Van belang is dat de Raad van Tucht oordeelt dat het optreden als bindend adviseur 'immers' met zich meebrengt dat hij niet is opgetreden als openbaar accountant in de zin van de VGC. Daarom kan in het midden blijven of hij verbonden is aan een accountantspraktijk; de aard van de werkzaamheden geeft de doorslag. Dit oordeel spoort ook met de onlangs gewijzigde definitie van 'accountant in business', die thans luidt: 'de registeraccountant die werkzaamheden verricht, maar niet als openbaar accountant, intern accountant of overheidsaccountant'. Dit is in wezen een terugkeer van het begrip '(al dan niet) optreden als (openbaar) accountant' in de GBR.

In het GBR-verleden zijn bindend adviseurs in beginsel tuchtrechtelijk ook niet beoordeeld als (openbaar) accountant, tenzij zij zich als zodanig kenbaar maakten door (met name) het gebruik van het briefpapier van hun kantoor. Ook onder de VGC lijkt mij dit niet verstandig.

Hans Blokdijk

geleden, zodat de raad deze fout alleen maar constateert.

Verder is het volgens de raad niet aanneemelijk geworden dat het de accountant bij de uitvoering van zijn werkzaamheden heeft onderbroken aan integriteitobjectiviteit of deskundigheid.

De Raad van Tucht verklaart de klacht ongegrond.

Het NIVRA heeft aanvankelijk beroep ingesteld tegen de uitspraak, maar dit beroep later ingetrokken.

R632

ACCOUNTANTSKAMER - JT 2010-42

Hoewel hij voldoende PE-punten heeft gehaald, voldoet een registeraccountant niet aan de plicht deze punten te registreren bij het NIVRA. Mede omdat de accountant al eerder tekortschoot bij de naleving van een andere informatieplicht waarschuwt de Accountantskamer hem.

Een registeraccountant heeft niet voldaan aan zijn registratieplicht. Het NIVRA dient een klacht tegen hem in. Als uit het verweer van de accountant blijkt dat deze wel voldoende PE-punten heeft behaald, trekt het NIVRA de klacht in. Op verzoek van de Accountantskamer wordt de zaak toch doorgezet. Gebleken is namelijk dat de accountant in 2005 op de vingers is getikt omdat hij tegenover het NIVRA zijn informatieverplichtingen in het kader van een kwaliteitsonderzoek niet is nagekomen (JT 2005-45).

De Accountantskamer legt de accountant een waarschuwing op. Onder meer omdat hij niet beseft hoe belangrijk goede informatie-uitwisseling tussen beroepsgenoten beroepsorganisatie is voor adequate en professionele dienstverlening en voor het publieke vertrouwen in de goede uitoefening van het accountantsberoep. Verder omdat het essentieel is voor een goede beroepsuitoefening dat de accountant zijn deskundigheid voortdurend op peil houdt, zowel in de diepte als in de breedte. Toezicht op de naleving van de permanente educatieverplichtingen bevordert zonder meer een goede beroepsuitoefening en waarborgt het beginsel van deskundigheid en zorgvuldigheid. Bovendien speelt bij de keuze voor een waarschuwing mee dat de accountant al eerder niet aan zijn informatieverplichtingen heeft voldaan.

09/1107 AK

Niet gepubliceerde samenvattingen van uitspraken staan op www.nivra.nl.

Annotatie bij JT 2010-42

Dit is de eerste gepubliceerde tuchtzaak waarin de Accountantskamer beslist dat de behandeling van een klacht na intrekking toch voortgezet wordt om redenen aan het algemeen belang ontleend, hetgeen mogelijk is gemaakt in de Wtra (artikel 30). Omdat het een overtreding van de WRA betrof, trad de voorzitter van het NIVRA verder op als klager; overigens was de klacht al ingediend door het NIVRA.

Het algemeen belang blijkt gelegen te zijn in het feit dat de beroepsorganisatie een haar wettelijk opgedragen taak niet naar behoren kan uitvoeren indien een accountant niet voldoet aan zijn informatieplicht, zoals met betrekking tot de permanente educatie en het kwaliteitsonderzoek. Menigeen zal wel niet hebben bedacht dat daarmee het 'algemeen belang' in het geding is.

Dit rechtvaardigde dus de voortzetting van de behandeling. De toetsstenen die de Accountantskamer heeft gehanteerd zijn: de goede uitoefening van het accountantsberoep en het beginsel van 'professionaliteit'. Met dit laatste lijkt op artikel A-150.1 van de VGC te zijn gedoeld.

Hans Blokdijk

RAAD VAN TUCHT AMSTERDAM - JT 2010-47

Een accountant die duidelijk aangeeft wat de beperkingen van zijn onderzoek zijn, heeft een deugdelijke grondslag om zijn rapport uit te brengen.

Een registeraccountant onderzoekt of de ontvangen bonussen voor de verkoop van keukens wel goed zijn verwerkt in de jaarcijfers van een keukenbedrijf. De bestuurder van dit bedrijf heeft zijn aandelen in deze onderneming verkocht. Maar de koper heeft zijn twijfels over de verwerking van de ontvangen bonussen en schakelt de accountant in. Hoewel de inmiddels oud-bestuurder weigert de accountant informatie te geven, brengt de accountant zijn rapport uit. Uiteindelijk wordt het rapport gebruikt in de civiele procedure tussen koper en verkoper. De oud-bestuurder/verkoper vindt dat de accountant geen deugdelijke grondslag heeft voor zijn bevindingen en dient een klacht in bij de Raad van Tucht Amsterdam. Daar klaagt verkoper er verder

over dat het rapport is opgedoken in de civiele procedure.

De Raad van Tucht vindt de klachten over de ondeugdelijke grondslag ongegrond. De accountant heeft in het rapport niet meer gezet dan zijn onderzoek kon rechtvaardigen. In het rapport heeft hij duidelijk aangegeven dat het onderzoek beperkt werd door de weigering van de verkoper om inlichtingen te verstrekken. Omdat hij dit duidelijk en zakelijk heeft gemeld, heeft de accountant het rapport met deze inhoud en deze vorm kunnen uitbrengen.

Dat het rapport openbaar is geworden neemt de Raad van Tucht de accountant niet kwalijk. De accountant heeft duidelijk vermeld dat dit niet zonder zijn toestemming mocht. Toen het rapport werd ingebracht in de civiele procedure heeft hij de strijdende partijen daarop gewezen en gevraagd het rapport in te trekken. Daarmee heeft de accountant volgens de raad gedaan wat redelijkerwijs van hem kon worden gevraagd om verdere verspreiding van het rapport tegen te gaan. Dus ook dit deel van de klacht is ongegrond.

R607

Annotatie bij JT 2010-47

Indien een rapport tegen het uitdrukkelijk verbod van de accountant door één der partijen zonder zijn toestemming buiten de beoogde kring van gebruikers wordt gebracht, kunnen soms ingrijpende maatregelen nodig zijn; zie JT 2007-44 en JT 2008-13. In dit geval heeft betrokkene de betrokken partij verzocht om de rechtbank kenbaar te maken dat het rapport in strijd met het uitdrukkelijk verbod was ingebracht. Toen deze partij daaraan geen gevolg gaf, heeft de advocaat van betrokkene een kopie van dat verzoek aan de wederpartij gestuurd en hem toestemming verleend die brief in het rechtsgeding te brengen. Dit is, naar mijn smaak terecht, voldoende geacht.

Hans Blokdijk

ACCOUNTANTSKAMER - JT 2010-51

Het beginsel van professioneel gedrag moet ook in acht worden genomen voordat de registeraccountant mogelijk een opdracht aanvaardt.

In juli 2007 voert een registeraccountant oriënterende gesprekken met een potentiële koper van een notariskantoor in Vianen. De accountant is verbonden aan een kantoor dat gespecialiseerd is in advies- en andere opdrachten voor notariskantoren. De potentiële koper (A) vraagt de accountant hem te adviseren bij de eventuele aankoop van het notariskantoor. De accountant geeft aan dat hij als adviseur zou kunnen optreden, maar aanvaardt de opdracht nog niet. Als hij terugkeert van vakantie blijkt dat één van zijn kantoorgenoten een andere potentiële koper bijstaat. De accountant ziet zich daardoor genoodzaakt de opdracht van A niet aan te nemen.

A dient over deze handelwijze een klacht in bij de Raad van Tucht Amsterdam. Als de raad de klacht gegrond verklaart (zonder een maatregel op te leggen), gaat het NIVRA in beroep bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

Het college zegt dat de accountant ook voorafgaand aan de eventuele aanvaarding van een opdracht het beginsel van professioneel gedrag in acht moet nemen. Hij had daarom in zijn kantoor bekend moeten maken dat hij oriënterende gesprekken voerde met A, die een serieuze gegadigde was voor de mogelijke overname van het notariskantoor. Temeer omdat het accountantskantoor gespecialiseerd is in advies- en andere opdrachten voor notariskantoren en een memorandum had verspreid onder andere gegadigden. Daardoor bestond de kans dat ook andere potentiële kopers zich tot het accountantskantoor zouden wenden, waardoor het risico van belangenconflicten reëel was. Dat de accountant in verband met vakantie geruime tijd niet op kantoor aanwezig zou zijn, had een extra aanleiding moeten zijn om zijn kantoorgenoten in te lichten over de besprekingen met A. Volgens het college is door deze gebrekkige communicatie tijdens de afwezigheid van de accountant een belangenconflict ontstaan dat hij had behoren te voorkomen. Daarom verwerpt het college het beroep van het NIVRA en blijft het oordeel van de raad overeind.

R633, Awb 08/882, LJN BN0520